

Muž, ktorý uteká z prítomnosti Pánovej

65-0217, Jeffersonville, IN
(A MAN RUNNING FROM THE PRESENCE OF THE LORD)

William Marrion Branham

Úvod

Mimoriadna služba Williama Branhama bola odpoveďou Svätého Ducha na proroctvá Písma v Malachiášovi 4:5,6, Lukášovi 17:30 a Zjavení 10:7. Táto celosvetová služba bola vrcholom mnohých biblických proroctiev a pokračovaním práce Božej skrze Jeho Ducha v tomto konečnom čase. Písmo hovorí, že táto služba pripraví ľudí pre Druhý Príchod Ježiša Krista. Našou modlitbou je, aby Boh toto Slovo urobil životom v Tvojom srdci, keď budeš s modlitbou čítať toto posolstvo.

Preklad anglického originálu je urobený len s takými nevyhnutnými zásahmi do textu, ktoré vyžaduje preklad hovoreného slova do tlače, so snahou zachovať ráz prostého spôsobu vyjadrovania.

Hoci bolo pre presnosť prekladu vynaložené všetko úsilie, napriek tomu je za najvernejšiu formu záznamu považovaný audio záznam v anglickom jazyku.

Viac ako 1100 kázní je dostupných v mnohých jazykoch.

Táto kázeň sa smie kopírovať a rozširovať, pokiaľ je text predstavený neskrátene, bezo zmien, a pokiaľ je distribuovaný zdarma.

Viac informácií nájdete na stránke:

www.vecerne-svetlo.sk

Muž, ktorý uteká z prítomnosti Pánovej

(A MAN RUNNING FROM THE PRESENCE OF THE LORD)

Toto posolstvo kázal brat William M. Branham v stredu večer 17.2.1965 v Jeffersonville, IN

¹ Skloňme svoje hlavy. Drahý Bože sme šťastní toto popoludnie za túto možnosť, že sme sa tu spolu znova zhromaždili. A jedine Ty, Pane, vieš ako naše srdcia túžili po tejto hodine, keď tu môžeme znovu stáť pred Tvojim ľudom a priniesť toto posolstvo, ktoré tak vitálne cítime, že je tak nevyhnutne potrebné v tejto hodine. Ty si nám dal teraz týchto niekoľko dní a modlíme sa drahý Bože, aby Tvoja ruka milosti bola nad nami, a aby nás viedla a naprávala. A daj nám to, čo potrebujeme Pane, lebo naše srdcia túžia poznať Ťa lepšie.

² Vidíme veľké pole žatvy, biele, dozreté a vieme, že zrno je pripravené na ten veľký čas vymlátenia. Drahý Bože, modlíme sa, aby si odtiahol šupky, ktoré sú okolo nás, nechaj nás teraz ležať v prítomnosti Syna, týchto niekoľko dní, aby sme dozreli do kráľovstva Božieho.

³ Požehnaj každú pieseň, ktorá bude spievaná. Požehnaj každú modlitbu a odpovedz každému, kto sa bude modliť, Pane. Spas všetkých stratených. Zavolaj naspäť do domou živého Boha a do obecenstva, tých, ktorí zablúdili.

⁴ Modlíme sa, Bože, aby si uzdravil každú chorú osobu, ktorá príde pod našu strechu. Udeľ to Pane. Nech by na konci tých zhromaždení tu nebola medzi nami žiadna chorá osoba.

⁵ A drahý Bože, potom nás, ktorí tvrdíme v tejto hodine, že sme cirkvou, vyvolanou, tí, po celom svete, ktorí vyšli von z Babylonu, aby boli účastníkmi tohoto nádherného obecenstva v tých posledných dňoch, modlíme sa Bože, aby si tak požehnal naše srdcia. Sme skutočne hladní, Pane a vyprázdnení od všetkých svetských vecí, o ktorých vieme. Pane, odložili sme nabok každé bremeno, ktoré nás tak ľahko obkľučuje a daj nám teraz bežať s trpezlivosťou ten beh, ktorý je pred nami. Udeľ to, Otče. A nech by sme boli viac naplnení, silnejší, lepší Kresťania na konci toho zhromaždenia, než ako keď sme sem prišli. Nech sa Bohu dostane všetká chvála, lebo prosíme o to v Mene Ježiša. Amen.

⁶ Myslím, že toto je veľké privilegium dnes večer, niečo, na čo som čakal nejaký čas. Nedávno som vravel mojej žene, povedal som,

“Začínam byť tak nervóznym, keď očakávam, že pôjdem sem do modlitebni.” Samozrejme, že mám priateľov po celom svete, ale tu je voľačo iné v tejto modlitebni.

Bol som zobraňovaný tu z tohoto prachu, keď mi Boh dal život tu na zemi a domnievam sa, že keď bude otáľať, budem pochovaný niekde tu. Keď On príde, nájde ma niekde tu.

⁷ Ale, zdá sa, že niečo na tom je, keď začnem premýšľať o Jeffersonville. Raz som sa cítil taký samotný; povedal som mojej žene, “Smútim za domovom a neviem za akým domovom smútim, ledaže to sú tí ľudia, ktorí sa za mňa modlia.” Povedal som, “Dobre... Jediné čo viem, že mám robiť, je ísť naspäť a mať zopár dní zhromaždenia, uvidíme, či nájdeme niečo od Pána, možno že nám chce niečo dať, čo máme vedieť.”

A veľká dôležitá téma, ktorú máme teraz pred sebou, je *Manželstvo a Rozvod*. A ak je nejaká otázka, musí byť na ňu odpoveď. Nemôže byť otázka, keby nebola na ňu odpoveď. Nezáleží na tom, čo to je, musí byť na to odpoveď. Ak Pán bude súhlasiť, chcel by som hovoriť na to v Nedelu ráno.

⁸ A potom, myslím, že zajtra večer budeme hore v ... Ako sa nazýva tá škola? /Brat Neville vraví, “Parkview.”/ Parkview auditórium. Čo, prosím? /“Parkview Junior High.”/ Parkview Junior High. Koľkí viete kde to je? Dobre domnievam sa, že to bude označené, či nie, brat Neville? /“Áno.”/ Bude ... To je tu hore iba okolo trištvrté míle a tam bude značka. Tam odbočíte z cesty. Je to pekná, vyššia budova. Je tam dosť miesta, kde si môžete pohodlne sadnúť oprieť si ruky a robiť si poznámky. A som presvedčený, že sa tam budete cítiť o trochu lepšie, než ako byť natlačení tu v modlitebni. Bude tam dosť miesta, dosť miesta na parkovanie.

⁹ Myslím že mali malú podmienku, museli sme sľúbiť, aby sme tam mohli byť, to bolo, aby ste tam neprichádzali skôr ako o šesť- tridsať. /Brat Neville hovorí, “Až po päť- tridsať, aby sme tam neboli pred päť- tridsať.”/ A o koľkej ... /“Dvere otvárajú v šesť- tridsať.”/ Myslím, že pre nás bude dobre, keď tam prídeme na šesť- tridsať.

Majú tu v meste ešte iné auditórium s kapacitou šesťtisíc miest. Ak budeme dobrí na týchto zhromaždeniach, možno nám dovoľia mať ďalšie veľké zhromaždenia, možno niekedy v lete, keď sa vrátim z poza mora.

¹⁰ Myslím, že je tam na sedenie ... Koľko miest je tam na sedenie? /Brat Neville hovorí, “Okolo štyri tisíc.”/ Štyri tisíc. Tak vidíte, budeme mať dosť miesta. Nebude tam žiadny zhon. A tak prídte v šesť-tridsať. A potom každý môže prísť na čas, všetci spolu a som presvedčený, že budete mať dobré miesto na sedenie. A je to takto

vyvýšené a tam pred sebou máte miesto kde si môžete písať a robiť si poznámky. A začne to, ak Pán dá ...

¹¹ Myslím, že teraz, dnes večer, a je streda, modlitebné zhromaždenie, máme ... Tu je to už takmer plné, tak si myslím, že bude lepšie začať tam zajtra večer. Prenajali sme to v nádeji, že keď tu nebude dost' miesta, tak pôjdeme tam. Ale verím, že to je ... Bude najlepšie keď tam pôjdeme zajtra večer, nemyslíš brat Neville? Koľkí si myslíte, že to bude dobrý nápad? Potom môžete mať dost' miesta. Je to už objednané, zaplatili za to niektorí bratia zo zboru. Stojí nás to päťdesiat dolárov na večer, čo je veľmi, veľmi... Priat by som si, aby som to všade tak mal, posadiť toľko ľudí za 50 dolárov na jeden večer, úplne nová budova, s pekným pódium. Ale my...

¹² Samozrejme, asi budeme vyberať obete. Nechceme, aby to platili oni sami, vrátíme im to. Ale keď dostaneme naspäť naše výdavky, potom samozrejme, prestaneme vyberať obete. Nechceme...

¹³ Ak je medzi nami niekto cudzí, máme v tom svoj spôsob ako to robíme, aby sme nikdy nežobrali, nevymáhali, nenaliehali na ľudí aby platili. Pošleme tanier na vyberaní obeti, čo je ... To je náboženský skutok. Skúšal som, veľa krát, neposielat' tanier na vyberanie obetí, ale to nefungovalo. Vidíte? Pretože dávanie je časťou nášho náboženstva. To je časť našej služby. Nezáleží na tom, či je to len päť korún, alebo čokoľvek to je, alebo desať, to je všetko ...

¹⁴ Pamätáte sa, Ježiš videl jedného dňa vdovu, ktorá prechádzala tam, kde bohatí dávali veľa zo svojich pokladov do pokladni. A táto vdova prešla okolo, možno popri nej išli jej malé, hladné deti a dala všetko čo mala, tri groše. A Ježiš povedal, "Kto zaplatil najviac?"

¹⁵ Keby som tam ja stal, povedal by som, "Nerob to sestra. My, pozri sa, máme veľa peňazí." Ale On ju nezastavil. Vidíte? On vedel, že tam ďalej na ceste má pre ňu voľačo väčšie. Tak vidíte, nakoniec, ona mala dom vo chvále, do ktorého išla. A on ju vôbec nezastavil. On ju nechal, aby tam dala svoje tri groše, pretože to bolo to čo chcela urobiť. A ona to musela chcieť urobiť so svojimi deťmi a vdova, mala len tri groše na žitie. Ona to musela chcieť urobiť. Tak vidíte, keď ľudia chcú dávať, musíte im dať na to príležitosť.

¹⁶ Ale ja myslím o tých, ktorí stoja a ľudia hovoria, "Kto dá päťdesiat dolárov? Kto dá dvadsať dolárov?" Myslím si, že to poškodzuje vašu inteligenciu. Myslím si, že ľudia si uvedomujú, že usporiadať zhromaždenie stojí peniaze. A ja by som im nikdy nedovolil aby to robili, tým usporiadateľom. Povedal som, "Kedykoľvek by ste to museli urobiť, potom je čas aby som sa vrátil domov do modlitebni. Tak my to nebudeme musieť robiť." Ale myslím, že máme nechať aby prešli s tanierom na obete, aby sme vykonali kompletnú náboženskú službu.

¹⁷ A tak pravdepodobne každý večer prejdú s tanierom na obeť, povedia niečo ako, "Dobre, teraz vyberieme obeť." A pošlú tanier na obeť, a to--a to bude všetko.

¹⁸ A každý večer, ak Pán dovolí, myslím si, že Pán mi položil na srdce veľmi konkrétne posolstvo pre Cirkev. Niekoľko dní som sa modlil. A nechcem do toho teraz vchádzať, pretože pred pár dňami sa stal veľký nadprirodzený jav, bolo to niečo ohromné. Veľmi vám túžim o tom povedať. A teraz moja hlavná téma, myslím, tá, na ktorú sa najviac ľudí pýtalo, povedal Billy, je *Manželstvo a Rozvod*. Je to veľká téma a neviem ako ku tomu pristúpiť. A išiel som sa za to modliť a Pán ma stretol. A viem, že ... Nemám to, ale Boh mi to dal a mám to teraz. Boh mi dal správnu odpoveď, rozumiete a viem, že je to pravda.

¹⁹ A tak ešte presne neviem, možno v nedeľu poprosím naše sestry, aby vynechali to zhromaždenie, ale neviem. To bude závisieť na tom, či vydaté ženy budú chcieť prísť so svojimi mužmi. Sú určité veľmi podstatné veci, ktoré musia byť povedané, pravda o tom a ako ... A tak to chceme položiť absolútne na TAK HOVORÍ PÁN, potom to máte. Potom budete vedieť, čo je pravda. A verím Mu, že to učiní.

²⁰ A bol som raz tu hore v reštaurácii, jedol som a Jerry, a oni všetci čakajú na vás všetkých. Povedali, "Dobre, my ..." Nieкто, jeden chlapec tam bol a povedal, že ten človek vravel, "Tento týždeň mi to vyjde celkom dobre," povedal, "Majú ... Alebo tieto dva týždne." Povedal, "Majú tu basketbalový zápas, alebo niečo také." Potom povedal, "Branham bude mať tam zhromaždenia." Povedal, "Veľa ľudí sa príde ku mne najesť." Do Ranch House, to je jedno z tých miest tu. A oni boli ... sú skutočne milí.

²¹ Vážim si vás všetkých, pretože vás chválili a hovorili dobre o vás.

²² Riaditeľ z Ranch House ma raz ráno stretol. Prišiel som z Arizony a bol som tam okolo pol tretej. A povedal, "Brat Branham, počul som, že budete mať ďalšie zhromaždenie. Zaistil som si výpomoc." A povedal, "Chcem povedať, že tí ľudia, ktorí tu od teba prichádzajú, to sú skutočne milí ľudia." Potešilo ma to, keď som to o vás počul.

Pretože, jednako, mám taký pocit, že ste moje decká /kids/, alebo radšej deti. A tak ja ... decko /kid/ znamená kozľa a vy nei ste kozľatá. Vy ste moje ovečky. Ako to je? Ste Pánove ovečky, ktoré mi dal, aby som krmil. A dúfam, že ma to nechá robiť. Ideme ďalej po ceste.

²³ A ohľadne tohoto *Manželstva a Rozvodu*, chcel som o tom hovoriť od času tých Siedmich Pečatí. Viete tajom-... Všetky tajomstvá mali byť oznámené v nich, otvorením tých Siedmich Pečatí, všetky tajomstvá Biblie. A myslím si teraz, keď starnem, myslím ... myslel som, že by som to aspoň nahral, ak by sa mi niečo stalo, potom by cirkev o tom mohla premýšľať, "Zaujímavé čo mal na mysli? Čo chcel povedať?" A všetky

tie témy, ktoré sa zdajú také ťažké, myslím ... s Pánovou pomocou sa vám ich budem snažiť priniesť. A potom, keby sa niečo stalo, keby som odišiel predtým ako On príde, budete to mať potom nahraté.

²⁴ Myslím, že máme nejaké nové knihy. Vidím sestru Vayle, ale neviem či je tu doktor, alebo nie. Je tu, sestra Vayle? Asi je na zhromaždení. Nevidím ho. Ale aha, áno, tam v zadu. A brat Vayle napísal knihu a to je ... Myslím, že vraveli dve. Brat Vayle, je to tak, máš tu dve knihy? Dve knihy. No, neviem ... Tak ako som to pochopil, každý má dostať jeden exemplár. Tak ... Ak vy ... Tak som to pochopil. Možno sa mýlim.

²⁵ A potom, kniha *Sedem Cirkevných Vekov* je hotová (je to tak Brat Vayle?) a teraz sa tlačí. A viem, že ju budete chcieť, pretože tam je odpoveď na veľa otázok, ktoré máte v srdci. A potom, no, budeme sa snažiť prepísať *Sedem Pečatí* otvorených, viete, do formy knihy, tak aby si to každý mohol čítať, kto chce, aby to mohli porozumieť a študovať. Myslím, keď to bude napísané, ak to...

²⁶ Najprv sme to prepísali rovno z pásky, tak ako to bolo hovorené. No viete, môžete kázať kázanie, to je jedna vec a potom napísať knihu to je niečo iné. Vidíte, ak by som sa dotkol nejakej témy, tak ako hovorím ku vám, vy by ste rozumeli, povedal by som, "Semenó hada," viete.

No, čitateľ knihy, ak to tak napíšete, by sa divil, "Čo je semenó hada?" Vidíte? A nevedeli by. Keby sa to náhodou dostalo na také miesto ako Princeton /Univerzita v New Jersey/ alebo niekde, mysleli by si, že sme hlúpi.

Tak som poprosil brata Vayle, aby mi s tým pomohol a zachoval tú istú myšlienku a dal tomu gramatiku. Som si istý, že moju gramatiku by ľudia ... To by bolo pre nich určite tajomstvo. Tak ... Brat Vayle je v tom veľmi dobrý, on je ako ...

²⁷ A potom, myslím, že náš vzácný brat pri tom musel dostať nejakú ešte navyše inšpiráciu a povedal, že napíše pri tom zopár svojich kníh. A tak napísal jednu, ktorá sa volá, myslím *Prorok Dvadsiateho Storočia* a ďalšia *Laodicejská Cirkev* alebo tak nejakú.

²⁸ A Billy mi dnes večer povedal, že niekoľko tisíc výtlačkov priviezli dnes, niekto ich priviezol z Texasu. A tak tu budú. A myslím, že oznámia, ako to s nimi je. Myslím, že sú sponzorované. Nie som si istý. Ak sú, budú vám dané zadarmo. A dúfame, že s nich budete mať radosť. Ak áno, potraсте bratovi Vayle ruku a povedzte ako veľmi si to vážite. Ja som ich ešte nečítal. Keď ich prečítam, možno zmením svoj názor, tak sa ich budem snažiť prečítať tento týždeň, pokiaľ sa mi bude dať, ak môžem.

²⁹ Teraz je streda večer, naše zhromaždenia začnú oficiálne zajtra

večer. Ale myslím, keď som tu medzi vami, nemohol som zostať tam v dome, keď viem, že ste všetci tu. Práve tak ako, viete, keď príde niekto z vašich príbuzných a bežíte im naproti cez celú ulicu. A tak som si myslel, že sem prídem a privítam vás v Jeffersonville. A tak tento posledný týždeň ...

Prepáčte, to bolo pred tromi týždňami, keď som prišiel domov. Bol som preč, snažil som sa ... Mal som niekoľko zhromaždení na rôznych miestach tam v Arizone a vrátil som sa domov a snažil som sa odýchnuť si. Išiel som na poľovačku a dostal som povolenie v Arizone na leva. Predieral som sa za ním dvadsať míľ, až nakoniec som ho dostal.

³⁰ Ale potom keď premýšľam, nikdy predtým som nemyslel, keď som bol malý chlapec ... Len aby som ukázal, ako sa tie veci dejú, Pán nám tam dal malé miesto, kde už sme niekoľko mesiacov a deti tam chodia do školy.

Bol som malý chlapec. Myslím, že je tu teraz Jimmy Poole, možno je tu jeho otec veľký Jim. Chodili sme spolu do školy a pamätám sa, keď som tam sedel ako malé otrhané dieťa, na nohách som mal topánky, tenisky, z ktorých mi trčali palce, požičiaval som si papier od jedného a ceruzku od druhého.

³¹ Zvykol som písať básne. Tu pani Woodová mi povedala dnes popoludní, aby som nahral na kazetu tú o mojom starom Forde, viete, to je dobrá. Povedala, "Mal by si to poslať pánu Fordovi."

Povedal som, "Myslím si, že je tam príliš veľa pravdy," o drnčaní vpredu a vŕzganí vzadu a rýchlostná páka je ako čínske puzzle. Ale ja ... To je ... Ale vždy som vravel, jediné čo musím urobiť je porátať štyri kolesá a poriadne zakurbľovať, aby naštartoval a potom nasadnúť. Povedal som, "Bolo dobre, keď som s ním začal ísť do kopca, vliekol sa veľmi pomaly, hovoril som si - myslím, že to dokážem, myslím, že to dokážem, myslím, že to dokážem. Potom som začal ísť dole, a hovoril som - myslel som, že to dokážem, myslel som, že to dokážem, myslel som, že to dokážem." Vidíte?

Takto sa tiahneme na ten kopec, ako v knihe *Cesta pútnika*. Tak my ...

³² Mal som takú malú báseň, ktorú som napísal, niečo takéto. A povedal som... No, len si predstavte, mal som len okolo dvanásť rokov. A keď som tam stál a díval som sa na ten kaňon, rozmýšľal som, "Ten lev bude sedieť rovno tu v tejto miestnosti, dívať sa von oknom," do skla v okne. Spomenul som si na malú báseň. Išiel som späť a zobral ju, niečo takéto. Len si predstavte ako Boh ...

³³ Či veríte, že Boh je v každej inšpirácii? /Zhromaždenie hovorí "Amen"/ Boh musí písať piesne. Či veríte, že Boh je v

piesňach? /“Amen“/

Ježiš tak povedal. Hovoril o Dávidovi a povedal, “Či neviete čo Dávid povedal v žalmoch? Viete...

³⁴ Pozrite sa na ukrižovanie. Dávid spieval o tom v 22. žalme, “Môj Bože, Môj Bože, prečo si ma opustil? Všetky moje kosti, hľadajú na mňa. Prebodli moje ruky a moje nohy.” Viete, to bola pieseň. Žalmy sú piesne.

³⁵ A v tejto básni, dívajte sa ako sa to stalo. Sedel som tam, ako malé dieťa s požičaným listom papiera, povedal som:

Som opustený, oh, tak opustený niekde

ďaleko na juhozápade,

Kde tiene padajú najhlbšie na štíty hor.

Môžem vidieť číhajúceho kojota v purpurovej hmle,

Môžem počuť vyť šedého vlka, tam kde sa pasie dlhorohý dobytok.

A niekde hore v kaňone môžem počuť kňučať leva,

V tých vzdialených horách Catalina v Arizone.

³⁶ Po štyridsiatych rokoch, som presne v tom kaňone a ten lev sa mi díva do tváre.

O Bože, je Zem niekde za riekou, priatelia. To je len ... Musí tam byť. Vidíte? Príliš veľa sa o tom hovorí. Všetko toto nie je len nejaký mýt, to je ... To je skutočné. To je realita. Som tak rád, že som tu dnes večer s týmito ľuďmi, očakávam, že budem s nimi tam naveky, Tam kde nebudú žiadne choroby, ani smrť, ani oddelenia. A cestovanie nebude potom pre nás žiadny problém.

³⁷ Myslím, že žiadne zhromaždenie nie je kompletne keby sme neprečítali Slovo a nemali trochu ...

Brat Neville, ja som sem tak vystúpil. Billy vravel, že chceš, aby som hovoril. Je to tak, Brat Neville? /Brat Neville hovorí, “Amen. Áno. Samozrejme.”/ Možno to beriem príliš ako samozrejmosť, ale cítil som, že to je dobre. /“Áno, amen! Určite je!”/

Tak, vy, ktorí máte piesne a také veci, vidíte brata Nevilleho, keď idete spievať a potom to zaspievate, tam hore. A máte asi pol hodinu úvod a ideme do tých skutočne hlbokých posolstiev a pozrime sa čo môžeme vidieť, čo Pán bude robiť. A len verme ...

³⁸ Verím, že máme Pravdu. Som o tom presvedčený. A verím, že pšenica je, určite, šupka sa od nej odťahuje. Viete. A vidíte, môžem vám zajtra ukázať malú predohru toho, ako sa šupka odťahuje od pšenice. Ale pšenica musí ležať v Prítomnosti Syna (Slnka), aby dozrela. A nato sme tu, priatelia, aby sme zostávali v Prítomnosti Syna, až kým tu naša malá skupinka ľudí, až tak dozreje pre Krista, že sa stane chlebom na Jeho stole. To je to, čo od nich chcem aby robili.

³⁹ A teraz prv ako pristúpime ku Slovu, po recitácii básní a takých veciach, pomodlime sa znovu. Potom prečítame text.

⁴⁰ Drahý Ježišu, pomôž nám dnes večer v týchto niekoľkých slovách, keď očakávame na Teba. A prosíme, aby bola s nami Tvoja milosť a milosrdenstvo, Pane. A zmäkči naše srdcia, odstráň od nás všetky šupky, trne, pichliače, nech sa to požehnané slnečné svetlo Božie preborí do vnútra a zasvieti na Slovo, Pane. A nech by sme mohli mať také ohromné zhromaždenie, že by medzi nami nezostala žiadna nespasená osoba, aby všetky deti boli v Kráľovstve Božom. A tí, ktorí nemajú krst Duchom, aby Ho mohli prijať, Otče. Aby všetky tie veľké tajomstvá, ktoré máme vedieť v tomto veku, Pane, nám boli odhalené. Aby sme uvideli jednoduchosť Božiu, aby sme vedeli ako sa máme správať, ako postupovať, naprávať sa a prinášali údy nášho tela do poslušnosti Slova, aby sme vedeli ako máme žiť v tomto prítomnom dni pri príchode Pána Ježiša.

⁴¹ Keď čítam dnes večer tvoje Slovo, Pane, možno, so svojim čiastočným vzdelaním, budem schopný prečítať niektoré slová a možno niektoré zle vyslovím. Ale, Pane Bože, jedine Ty môžeš z neho ukázať súvislosť. Ty si ten Jediný, ktorý to dokáže. Nie je možné aby to dokázala ľudská bytosť; to leží v Tvojich rukách, Pane. Tak daj nám, každý večer tie veci, ktoré sú skryté v Tvojom Slove aby sme mohli byť lepšími kresťanmi a žili podľa času v ktorom sa nachádzame, ako príklady kresťanstva. Prosíme v mene Pána Ježiša. Amen.

⁴² A teraz, mnohí z vás, vo svojich Bibliách, chcem aby ste si otvorili knihu Jonáša. To je ... Stále hovoríme toľko o Jonášovi, že bol odpadlík a podobne. Stále som sa zastával Jonáša. Neverím, že Jonáš bol odpadlík. Neverím tomu. Verím, že to je len ... Niekedy to používame, hovoríme, "On je Jonáš." Ale ak ... Už som o tom hovoril, inak, hovoril som ako myslím o Jonášovi, čo sa stalo.

*A stalo sa slovo Hospodinovo k Jonášovi,
synovi Amittaiho, povediac*

*Vstaň, idi do Ninive, toho veľkého mesta, a
volaj proti nemu, lebo ich zloba vystúpila hore pred
moju tvár.*

*Ale Jonáš vstal aby utiekol do Taršíša zpred
tvári Hospodinovej a prijdúc dolu do Jopy našiel loď,
ktorá išla do Taršíša, dal čo bola jej mzda, a zišiel do
nej, aby sa odplavil s nimi do Taršíša z pred tvári
Hospodinovej.*

⁴³ Či to nie je smutný koniec? Muž, ktorý uteká z prítomnosti Pánovej, a to je moja téma.

⁴⁴ No, prv chceme rozmýšľať o tomto. Jonáš bol ... Dôvod, ten

hlavný dôvod, to čo ja verím prečo tu urobil túto veľkú vec, bolo to, že Jonáš bol Žid. A bol požiadaný aby išiel do Pohanského mesta aby kričal proti nemu; myslel si, že ho tam neprijmú. Pretože, tí Pohania si budú myslieť, "Čo má tento Žid s nami spoločné?" Ale vidíte, ďalšia vec, to nám dáva tu vidieť niečo veľké, že Boh nie je Bohom len Židov, ale On je tiež Boh Pohanov. On je Boh všetkých ľudí.

⁴⁵ On si proste vybral Židov. Židia boli povolaní, Boží, vybraní ľudia. Boli vybraní pre určitý účel. A ten účel bol, dať im zákon a oni ho nedokázali dodržať. A On len ukázal, pomocou tých ľudí, že ten zákon nedokázali dodržať a že On je Boh spravodlivosti. A zákon vyžadoval spravodlivosť, ale v zákone nebola žiadna milosť, aby dostala človeka von. Zákon nezaplátil žiadnu cenu za hriech ale bola potrebná milosť aby zaplatila tú cenu alebo nás vykúpila z pod toho, čo zákon na nás uvalil.

⁴⁶ A Jonáš bol tu zavolaný, ako tento, jeden z menších prorokov Biblii aby išiel do tohoto mesta.

A tu sa všetci vidíme v tom príklade. Každý z nás, stále od niečoho utekáme. Utekáme od problému. Utekáme od zodpovednosti. Všetci máme sklon takto postupovať. Viac máme sklon utekať než postaviť sa a vyriešiť to. Vidíte, my proste ... Zisťujeme, že utekáme.

Niekedy vidíme, že sme sklonní utekať od práce. Nechceme, nechceme pracovať. Niektorí ľudia si jednoducho myslia, že si môžu zariadiť život bez toho aby pracovali. Ale, myslím, že Šalamún povedal, že tu keď budeme pozorovať mravca môžeme nájsť odpoveď.

⁴⁷ Viete, malý mravec, počul som, že ak mravec nepracuje a neurobí si zásoby, ten mravec tiež ani cez zimu neje. Tak každý musí pracovať.

⁴⁸ Máme toľko vecí, ktoré musíme robiť, toľko zodpovednosti, ktorú musíme niesť. Každý musí niesť určitú zodpovednosť.

⁴⁹ Keď prideš ku tomu, že si máš vybrať ženu aby si sa oženil, alebo si máš vybrať svojho muža, musíš zobrať na seba zodpovednosť. A potom musíš pamätať ... Možno, že vytváraš domov; to je milý pekný domov. A potom, pamätaj, ako vydatá žena, musíš myslieť, že máš zodpovednosť za vychovanie detí. A musíš pamätať, že tie pekné hladké steny budú dookola zababrané šinavými detskými rukami. Potom máš zodpovednosť za vzdelanie tvojich detí. Máš zodpovednosť obliekať ich a dávať im jesť.

⁵⁰ Všetko je zodpovednosť. A je to tak ľahko, keď sa pred nami vynoria tie zodpovednosti, utiecť od nich. A vidíme, že manželstvo je zodpovednosť, každopádne.

⁵¹ Dokonca, veľa krát nachádzame ... Toto je ťažko povedať ale je to pravda, že kazatelia, veľa krát, utekajú od zodpovednosti aby sa

postavili za pravdou Božieho Slova, keď ku tomu príde. Budú utekať od tej zodpovednosti. Keď pravda Božieho Slova je postavená pred nás ľudí, máme ... sme náchylní vyhnúť sa jej až do najkrajnejšej možnosti.

⁵² Práve som sa rozprával s mojím malým synovcom. On je katolík a ... Pokrstil som toho chlapca, na meno Ježiša Krista, tu pred pár rokmi a zoznámil sa s nejakým dievčaťom a odišiel ku katolíkom. Držal som za ruku jeho matku keď zomierala. Povedala mi posledné slová, "Postaraj sa o Melvína." A jemu sa nedávno snívali sny. Proste nemôže ... každý deň, minulý týždeň, snívali sa mu sny. Povedal, "Išiel som do tvojho zboru, ujko Bill a ty si tam stál a kázal. Ja som bežal tam hore aby som sa priznal. Zobudil som sa." Povedal, "Robil som zle."

Povedal som mu, "Melvín, ku tomu nepotrebuješ žiadny výklad. Tvoje miesto je tu kde patríš." Je to tak. Vidíte?

⁵³ Ale plniť si svoje zodpovednosti, niekedy to z nás sťahuje kožu, vyplniť ich. Ako otec, aby si vyplnil zodpovednosť a svojmu dieťaťu dal výprask. Tým malým. Nechceš to robiť. Ale ako otec alebo matka, musíš zobrať na seba tú zodpovednosť za vychovanie toho dieťaťa, pretože Biblia povedala, "keď budeš šetriť prút skazíš svojho syna." A to stále platí, podľa každého psychológa na svete. To je stále Božou pravdou. Keby sa to viacej praktikovalo nemali by sme toľko kriminality mládeže a také veci a to skazenie, ktoré teraz máme na svete. Ale to staré zlaté pravidlo v domácnosti bolo zlomené, už dávno tomu a oni nechajú deti robiť všetko čo len chcú.

⁵⁴ Ale hoci, ako som povedal, kazatelia, oni prídu tvárou v tvár ku pravde a potom od nej odídu. Vidíte, oni proste ... Zdá sa, že je niečo - nechcú mať kvôli tomu nepríjemnosti.

⁵⁵ Veľakrát prišli ku mne ľudia a povedali, "Viem, že je to pravda, brat Branham, ale keby som sa za tým postavil, vykopli by ma zo zboru." Čo na tom? Ak to neurobíš, vykopnú ťa tam hore. Tak niekde musíš byť vykopnutý. Tak sa s tým musíš aj tak porátať, namiesto toho aby si od toho utekal a hovoril, "No, pôjdem inde. Nechcem ísť naspäť." Chod' naspäť, áno, a trochu viac sa do toho započúvaj.

Skúmajte Písma, povedal Ježiš, "Skúmajte Písma, lebo v nich si myslíte, že máte večný život a oni sú to ktoré svedčia o mne." Ale vidíme, že ľudia sa s tým nechcú dať do poriadku.

⁵⁶ Keď sú privedení do prítomnosti Božej a vidia, že keď Boh dal zaslúbenie a Boh je zaviazaný ku tomu zaslúbeniu. A keď vyplňuje to zaslúbenie, potom sa ľudia obávajú postaviť sa do zodpovednosti aby vyplnili to čo vyžaduje Posolstvo na danú hodinu. Vidíme to všade.

⁵⁷ Ako je to s vami Luteráni? Koľkí Luteráni sa báli, ľudia sa báli postaviť sa za Luterovou pravdou, keď on prišiel s ospravednením? Pozrite čo vás to stálo, možno váš vlastný život, aby ste vyšli a vyznali

Ježiša Krista a stali sa Luteránmi.

⁵⁸ Pozrite sa na seba Metodisti, ako to bolo, všetkých vás nazývali, že ste fanatici, svätí ktorí padajú na zem a váľajú sa. Myslím, že to viete. Dostávali sa pod vplyv Ducha a mykali sa sem a tam. A hovorili na nich, že majú “mykance.” To neboli Letnoční, to boli Metodisti, dávno pred rokmi. Mykali sa a triasli sa, a padali na zem pod mocou Božou. Liali im vodu na tvár a ovievali ich a mysleli si, že omdleli. Pokladali vás za bandu fanaticov. Ale museli ste, vaše matky a otcovia, museli to buď prijať, postaviť sa za Pravdu a fakty alebo to odmietnuť.

⁵⁹ A čo vy Letniční, ktorí ste prijali prinavrátene darov, keď sa Duch Svätý ukázal, s hovorením v jazykoch a darmi Ducha prišiel naspäť do cirkvi? Metodisti vás za to chceli vykopnúť a urobili to. Ale vy ste sa museli za tým postaviť. To je to čo ste museli urobiť.

A čo tá vec, keď to vyšlo ohľadne krstu na meno Ježiša Krista a uvideli ste, že je to pravda? Museli ste sa za tým postaviť alebo s tým niečo urobiť.

Máte zodpovednosť, každý z vás a musíte sa postaviť za týmito vecami. Je to tak.

⁶⁰ A keď potom vidíte, teraz v tomto dni, keď Slovo Božie zaslúbilo tieto veci, ktoré vidíme, že sa teraz dejú, potom máme zodpovednosť buď sa za to postavíme alebo odídeme od toho. Máte ... Nemôžete zostať neutrálni. Musíte s tým niečo urobiť. Nejaký krok sa musí urobiť.

Nemôžete vojsť cez dvere do zboru a vyjsť takí istí ako ste vošli. Budete buď ďalej alebo bližšie ku Bohu, zakaždým keď vojdete alebo vyjdete odtiaľ.

⁶¹ Ó ako ľahko je ľuďom utiecť od týchto vecí. A chcem aby sme na toto pamätali keď zajtra večer vojdeme do tých oficiálnych zhromaždení, chcem aby ste si všimli, keď stojíme pred niečím, ak máte ... ak je ohľadne toho nejaká otázka. Ak je nejaká otázka, musí byť na to odpoveď.

⁶² Povedzme, napríklad, povedal som, že pôjdem na západ a vy by ste ma nasmerovali touto cestou. Dobre, ale hneď viete, že by som minul svoj cieľ a ja tiež ... som na severozápade. Dobre, čo keby ma niekto nasmeroval dole touto cestou a ja pôjdem tou cestou? Znovu miniem svoj cieľ; išel som na juhozápad. Dobre, pokiaľ je otázka, ktorá cesta ide na západ, niekde musí byť konkrétna odpoveď.

A keď povstávajú pred nami tieto otázky, ohľadne Biblických právd, musí byť niekde správna odpoveď. Je to tak. Musí tam byť.

⁶³ A keď vidíme niečo predstavené. Myslím, že namiesto toho aby sme utekali preč a povedali, “Och, nezmysel! Niečomu takému by som nemohol veriť. Nemôžem tomu veriť.” Prečo si nezoberiete Bibliu a posadte sa a porovnajte sa s tým. Preštudujte to. Ste tu teraz na tomto

zhromaždení, prezrite si to. Skontrolujte si to sami so Slovom. Prekontrolujte Slovo pomocou Slova. To je jediný spôsob ako nám ono povie pravdu a ono musí povedať pravdu od Genesis do Zjavenia.

⁶⁴ Kristus je zjavením celej Biblii. V Ňom, v Kristovi je celá plnosť. Vyplňuje všetky proroctvá Biblii, bezpodmienečne sú vyplnené v Kristovi Ježišovi, pretože On bol Boh zmanifestovaný v tele.

⁶⁵ Keď vidíme tieto veci, hoci, keď sa s tým stretávame tvárou v tvár a prichádzame na zhromaždenie a vidíme moc Božiu ako sa pohybuje a robí veci, robí nadprirodzené veci a vidíme, že to sa stalo a vidíme to v Biblii a vidíme, že je to zasľúbené na túto hodinu; potom, keď vidíme tieto veci, potom musíme zobrať na seba zodpovednosť a buď to prijať, myslím, ako za nás.

⁶⁶ No, mnoho ľudí sympatizuje, mnohí hovoria, že to je dobré. Ale to ne - to nerobí to čo ... To nie je to, za čo ste zodpovední. Ako som povedal, čo ak ...

⁶⁷ Keby som bol mladý a hľadal by som si ženu aby som sa oženil; a tu by stálo dievča, ktoré by spĺňovalo všetky kvalifikácie, o ktorých myslím, že sú potrebné pri žene. Čo sa týka morálky, je to kráľovná a pekná a milá osoba, skutočná kresťanka, všetko na čo by som len pomyslel aby mi bola dobrou ženou. Ale bez ohľadu na to ako veľmi by som hovoril, že je dokonalá, že to je tá pravá, nie je moja kým ju neprijmem a tú zodpovednosť, že je mojou ženou.

⁶⁸ A to isté je s Posolstvom. Ty môžeš hovoriť, "To je správne, alebo toto, to či tamto." A hovoriť, "Sympatizujem s tým. Verím, že to je pravda." Ale ty to musíš prijať; a to sa musí stať časťou teba a ty časťou toho. Musíš ... Potom je to tvoje.

⁶⁹ Keď sa oženiš s touto určitou ženou, ktorú si si vybral, potom ste jedno.

A takto si s Kristom. Keď Ho vidíš zmanifestovaného a skutočného, potom si časťou Neho a On je časťou teba. A spolu ste časťou Posolstva.

⁷⁰ Ó, koľko máme denominačných lodí, ktoré odchádzajú do Taršíša, kvôli Jonášom v týchto dňoch, je ich okolo deväťsto takých, lode, ktoré si vyberajú ľahkú trasu. Nechcú sa s tým zaoberať.

Jonáš sa nechcel vyrovnáť s tým, že pôjde ku Pohanom. On tam nechcel zaniešať to kruté posolstvo, "Za štyridsať dní zahyniete ak nebudete činiť pokánie." On to nechcel urobiť. A myslel si, "Tí Pohanovia, ťažko povedať čo mi urobia." Ale musel sa s tým vyrovnáť. Vidíte? Ale on nasadol na ľahko dostupnú loď a plavil sa do Taršíša, vošiel do podpalubia a ľahol si spať; zvolil si ľahkú cestu.

⁷¹ To je ľahká cesta, to je populárna cesta s ľuďmi. To je ľahké zvoliť si cestu, kde vás každý klepe po pleci a hovorí, že si dobrý človek, "A

toto je *ten a ten* a taký,” a svet sa bude na teba dívať, je to ľahké ísť tou populárnou cestou.

Ale keď - keď musíš urobiť niečo inak, keď sa musíš postaviť za svojim presvedčením, o čom vieš, že je Pravda, tam prichádza tá ťažšia časť, tam nastáva trenica, práve tam.

⁷² Ó, ako sme často spievali tú starú pieseň.

Ako ľahko sa plaví po mori, keď je pokojné,

A spoliehame na Jahveho mocné a veľké rameno.

Ale, ó, nech sa len začnú dvíhať vlny, nech začne duť vietor a rozbúri vlny, čo potom budeš robiť?

⁷³ Niečo podobné som raz hovoril, čo mi povedal jedna pani. Vtedy keď sa ešte jazdilo na koňoch a kočoch, vravela, že kôň sa jej splašil, keď išla zo zboru. Opýtal som sa, “A čo si robila?”

⁷⁴ Povedala, “Spoliehala som na Pána, až kým sa neroztrhli opraty.” No, to je čas aby sme spoliehali na Pána, po každom ... keď sa roztrhnú opraty. Vy spoliehate na opraty, až kým sa neroztrhnú. Áno.

⁷⁵ A tak vidíme, že máme veľa ciest po ktorých sa ľahko ide, veľa lodí, ktoré sa plavia do Taršiša, lebo to je ľahko, bez zodpovednosti. To proste ide s prúdom, máte všetko čo s tým ide; každý vás má rád. A každý, ste ... Všetci s vami súhlasia, vy s každým súhlasíte. No, či to nie je utierka na riad?! Je to tak. Áno, mať výhodu, vyhnúť sa nepríjemnosti. Aha, každý, nestarám sa kto si a za čím stojíš ... V skutočnosti, slušne-mysliaci ľudia si vás budú viac ceniť keď budete stáť za tým, o čom ste presvedčení, že je správne. Skutočne. Nestarám sa ...

⁷⁶ Zoberte ženu, nemusí byť veľmi atraktívna a čokoľvek je; ale nechajte tú ženu stáť na princípoch ženskosti, nech stojí ako dáma; a ak muž má na sebe trochu mužskosti, on sa jej zastane. Absolútne. Ceníme si niečo, čo niekto má, keď veria, že to je pravda a budú stáť za tým, čo si myslia, že je správne.

⁷⁷ Akí nemastní-neslaní, taký vlastne sú mnohí kresťania dnes, tak vycvičení v lichotení a vo všetkom, že si myslia, že všetko čo musia robiť, to je pripojiť sa do cirkvi, ísť niekde, zapísať svoje meno do knihy alebo urobiť niečo malé, vyskakovať hore dole, vykrikovať alebo niečo také a nazývajú to kresťanstvo.

Kresťanstvo je každodenný, drsný život, ktorý žijete pre Boha v tomto prítomnom svete. To je ustavičné pálenie sa ohňa lásky Božej v tvojom srdci, ktorá ti dáva zapálenie a kladie ťa tam z ľuďmi a obracia ľudí ku Kristovi. Zodpovednosti.

⁷⁸ Ale je ľahko ísť po ceste, po ktorej ide svet. Je ľahko plávať s prúdom.

Chod tam nasadni na rieke do svojho člna. Zober veslá a začni

veslovať proti prúdu; chvíľu vesluješ a ide to ťažko. Ale len raz uvoľni veslá a uvidíš ako rýchlo míňaš stromy na brehu, plaviac sa dole, ale dívaj sa kde ideš!

Keď všetko ide ľahko, pamätaj, približuješ sa ku nejakému veľkému vodopádu tam dole. Ideš smerom ku pádom a nebude to dlho trvať a budeš prechádzať cez tie pády. Plavíš sa so svetom, ľahko, cesta ubieha, nechceš to. Nie veru. Ale musíš prijať svoju zodpovednosť.

⁷⁹ No, veríš tomu a myslíš si, že je to pravda.

⁸⁰ A zodpovednosť, ktorú nám Boh dal v tomto dni, aby sme priniesli toto Posolstvo! A ako starnem a viem že moje dni sa krátia, cítim väčšiu zodpovednosť, než ako kedykoľvek. Ísť ďalej, musíme to robiť! Musíme sa do toho dostať, všade kde ideme a hovoríme Posolstvo; a hovoríme ľuďom, že Ježiš Kristus prichádza, že On je Boh a čoskoro príde. Vo svete nezostala žiadna nádej, jedine v príchode Pána.

⁸¹ Dívam sa tam na niektorých mojich priateľov, ktorí boli so mnou tam hore, keď anjel Pánov ... Tí chlapci tu sedia, myslím, že našli to miesto kde sa to stalo. A pamätajte len, čo Pán vtedy povedal bratovi Woodsovi. Išli sme hore na kopec. A on plakal, pretože jeho žena bola chorá. A Pán povedal, "Zodvihni kameň a vyhoď ho do vzduchu a povedz - Tak hovorí Pán." A urobil som to. Brat Woods tu sedí ako svedok.

⁸² A povedal som, "Brat Woods, nepotrvá dlho a uvidíš, že sa niečo deje." A na druhý deň, keď sme tam stáli, všetci spolu ... A viacerí z nich sú tu dnes večer.

⁸³ Bol tam jeden mladý kazateľ ... všimol som si ... Stretol som ho deň predtým. Bol v našom tábore. Prišiel aby tam bol s nami. A povedal mi, "Brat Branham, mávaš videnia aj takto vonku?"

⁸⁴ Povedal som, "Áno. Ale sem som prišiel aby som od toho odišiel, aby som si trochu oddýchol." On povedal ... "Dobre." A povedal som, "Pretože, On mi tu ukazuje veci. Práve tu za kopcom, tam sa zjavilo tých sedem anjelov."

Povedal, "Aha, rozumiem." A povedal, "Bol som jeden zo sponzorov tvojich zhromaždení v Kalifornii."

Povedal som, "Som naozaj veľmi rád, že to môžem vedieť."

⁸⁵ A zatiaľ čo sme tam stáli, práve som sa pozrel okolo a videl som takého trochu zavalitého doktora, ako sa mu díva do očí a počul som ho povedať, "Vy to oko stratíte, pretože je v ňom alerggia. Už ho liečim dva roky a vy stratíte to oko."

Povedal som, "Pýtaš sa to preto lebo tvoj doktor ti nedávno povedal, že stratíš to oko."

A on povedal, "To je pravda," a pozrel sa takto okolo.

⁸⁶ A videl som jeho mamu ako si dala dole pančuchu a medzi prstami a po nohe mala malé nádory a povedal mu, "Ak budeš s bratom Branhamom, povedz mu aby sa pomodlil za toto."

A povedal som, "Tvoja mama vytiahla takto nohu a povedala ti ... medzi prstami na nohe má malé nádory a povedala ti - povedz bratovi Branhamovi aby sa pomodlil."

On povedal, "Brat Branham, to je pravda."

⁸⁷ Pozrel som sa naspäť. Keď som sa pozrel, uvidel som ho ako tam stojí a díva sa na mňa, takto, a jeho oči boli úplne čisté. Stretol som hu na jeseň; mal lepšie oči než ktokoľvek v tábore. Pán ho vyliečil a uzdravil.

⁸⁸ Kým som tam stál, Pán povedal, ukázal mi čo sa stane. "Súd naráža na západné pobrežie." A povedal, "Chod' tam ku ohnisku."

⁸⁹ Mal som v ruke lopatu; išiel som tam. A brat Roy Roberson, všetci ho tu poznáme. Nie je tu dnes večer, pokiaľ viem; je tam v Arizone. On je predseda tu tých správcov a ja som vedel, že on je bývalý vojak. A niečo sa malo stať; a veľmi rýchlo, ešte ráno, okolo desiatej ráno. A tí chlapi tam všetci boli, bolo nás desať alebo dvanásť, rozoberali sme stany a sťahovali z kože tie prasatá a robili sme také veci. Tak sme ... Povedal som, "Roy, skryte sa, rýchlo. Niečo sa deje." Viac som mu nemohol povedať. Ale práve vtedy som tam zastal ...

A dole z neba sa zniesol Boží vír a tresklo to, akoby sa zatriasli tie kopce, prebehlo to do tých hôr, vyseklo pruh rovno okolo, asi päť stôp nad mojou hlavou a zožalo všetky vrcholce stromov, ako lietali tie kamene. Vystúpilo to hore do vzduchu a znovu to zostúpilo s ďalším veľkým krstom a udrelo do toho vrchu a vyhodilo z neho takto kamene. Tri razy to tak udrelo a potom to odišlo hore do vzduchu.

A brat Banks prišiel ku mne a povedal, "To je to o čom si včera hovoril?"

Povedal som, "Áno, to je presne to." Vidíte?

⁹⁰ A dva dni potom sa Aljaška takmer potopila. A hore dole po západnom pobreží to dunelo a dialo sa všetko možné. A v jednom z týchto dní sa zošmykne do oceánu. Tak veru. Čo to je? Žijeme v hodine príchodu Pánovho.

⁹¹ Vidíme povstávať izmy a všetko možné, vieme, že na toto musí byť správna odpoveď.

Sú ľudia teraz tu v tejto krajine, idú do jaskýň a úkrytov, "A 16. marca," čítali ste to v novinách. "Prichádza Pán." Viete, že to tak nie je.

Ježiš povedal, "nikto nevie ani minútu ani hodinu."

⁹² Keď vidíme všetky tieto veci, a všetko ako sa to deje, niekde musí byť správna odpoveď. Musí byť pravda. Je jeden východ a jeden západ ale je jeden juhovýchod a severozápad, alebo niečo. Ale niekde musí

byť správna odpoveď na daný problém.

⁹³ Vyhnúť sa tomuto? Musíme povedať ľuďom, že žijeme v hodinách príchodu Syna Božieho. Chceme dávať pozor a (Bože) byť v pohybe po celý čas, pripravení dať ľuďom správnu odpoveď.

⁹⁴ Stále to tak bolo. To je v človeku, aby sa vyhol a odišiel preč od Boha, už od Adama v záhrade Eden. Keď bol Adam v záhrade Eden, keď prišla zodpovednosť urobiť rozhodnutie, či bude stáť pri Bohu alebo pôjde so svojou ženou? On to musel vykonať, on bol za to zodpovedný. Buď zoberie to, čo povedala jeho žena alebo to, čo povedal Boh. A keď si vybral, že pôjde po ceste jeho ženy a keď to urobil, potom stratil svoje originálne postavenie. A celý svet poddal smrti, keď mal zobrať tú zodpovednosť alebo prijať nové svetlo, ktoré našla jeho žena, čo bolo nezhodné.

Ó Bože! Pomyslite na to. Boh im dal aby dodržovali len okolo osem alebo desať slov. "Ale z toho stromu nebudeš jesť." To je všetko čo mali dodržiavať. A hoci mali len toľko slova, oni ho nedodržali.

Potom sa Adam musel zamyslieť, "Budem to robiť tak, ako my to povedala moja žena, alebo budem robiť to, čo povedal Boh?" A vyšiel z tade s otvorenými očami. Musel zobrať na seba zodpovednosť. To celú ľudskú rasu priviedlo na smrť.

⁹⁵ Potom prichádza ten druhý Adam, ktorým je Kristus. Nikdy nebol nikto ako On! Nieкто hovorí, že On nebol Boh? On absolútne dokázal, že je Boh. Žiadne stvorenie nežilo nikdy tak, ako On. On žil vo svojom svete. On sa narodil mimo oblasti prirodzeného, hriešneho človeka. Haleluja! On sám je Stvoriteľ, ktorý sa stal telom.

Kto kedy mohol stáť tam, kde On stál? Kto kedy hovoril tak, ako On? Kto mohol povedať to, čo On povedal? Kto mohol kedy robiť to, čo On robil? Jeho jedinečnosť dokázala, že On je Boh. Nebolo proroka ani nikoho, kto by mohol robiť to, čo On robil. Kto mohol zavolať mŕtveho z hrobu a kto mohol zastaviť nebesia, a robiť čokoľvek chcel. On bol Boh. Kto by sa mohol kedy postaviť na jeho miesto? Kto? Kto by to mohol byť, ak nie ten dokonalý, nesmrteľný Boh, ktorý sa stal telom a prebýval medzi nami!

⁹⁶ Nič sa mu nikdy nemohlo rovnať. Žil vo svojom vlastnom svete. Nikto nikdy nehovoril ako On. Len keď otvoril ústa, bolo na tom niečo, čo bolo iné od každého. Nieкто povedal, že On bol len obyčajný človek. Ja som proti tomu. On bol Boh. To je to, čo bol. Lebo žiadny človek nikdy nehovoril ako On, nikto nemohol hovoriť ako On, pretože On bol samo živé Slovo, ktoré sa stalo telom, manifestácia plnosti Boha.

⁹⁷ Pripustím, že tí proroci mali svoje poslanstvo. Oni ich mali vtedy; oni ich majú teraz. Ale tam bola plnosť Božstva telesne zmanifestovaná. On bol tej Jedinečným, a On bol Ten, ktorý sa musel

porátal s tým problémom. So všetkou svojou veľkou mocou, ktorú mal, že až absolútne mohol byť kráľom sveta. On bude; a On, pre jeho svätých je ním teraz.

⁹⁸ On tam stál. Čo za človeka, ktorý je biedny, nemal kde hlavu skloniť a predsa vedel kde ryba prehltla peniaz. Kto, aký človek by mohol zobrať tie veľké džbány s vodou a premeniť ich na víno a nemal by miesto, kde by hlavu sklonil? On musel zobrať na seba zodpovednosti toho, čo bolo dané do jeho rúk. Čo za človeka, ktorý mohol vzkriesiť človeka z hrobu, potom keď bol mŕtvy štyri dni a zhnitý?

Či nemohol zachrániť seba? Určite, mohol; ale keby to urobil, nespasil by nás. On musel zobrať na seba zodpovednosti. A pre svoju poslušnosť Slovu ... Kde, Adamova neposlušnosť, ktorý si to poľahčil, cestu dole do Taršíša ale Ježiš zvolil cestu do Ninive, ku Pohanom, aby získal svoju Nevestu. Som rád dnes večer, že to urobil. A my musíme prijať tie skutočnosti, že patríme Jemu a svet dať preč od seba. Amen!

⁹⁹ Každý človek to musel uznať, že má zodpovednosť pred Bohom. Zoberme napríklad Noeho. On ju mal. Noe, Mojžiš, Eliáš, a všetci ďalší v každom veku, oni museli zobrať na seba tú zodpovednosť. A museli to urobiť, len preto boli poslaný v tú hodinu.

¹⁰⁰ Pozrite sa na Noeho v jeho vedeckom veku ako sa musel vyrovnáť s vecou, ktorá bola tak nevedecká. No, nebolo dôvodu prečo by to nemohlo byť nevedecké ... či skorej, prečo by to malo byť nevedecké. Aha, povedali, že z oblohy bude pršať. Oni predtým nemali dážd' z nebies. No, on sa musel s tým vyrovnáť. Boh povedal, že bude pršať. A potom on ...

¹⁰¹ Potom viera bez skutkov je mŕtva; ak hovoríte, "Ja tomu verím." a nič nerobíte. Práve tak ako Posolstvo, ak hovoríte, "Ja to verím," a nič nerobíte, na čo je to dobré? Vidíte? Noe sa pustil do práce sa kladivom a postavil archu, aby potvrdil to o čom hovoril. To je to čo my tiež musíme robiť. My sa musíme pustiť do práce a dokázať našu vieru, našimi skutkami. Naše skutky potvrdzujú našu vieru.

¹⁰² Mojžiš to musel robiť a Eliáš to musel robiť. Každý prorok vo svojom veku sa musel postaviť a zobrať na seba tú zodpovednosť. Ale mnohí z nich to neurobili tak ako Jonáš. On utekal; oni nie.

¹⁰³ Všimnite si, "Krič proti tomu." Ó! Tu to je. To je tá téma, "Krič proti tomu." tam je tá kontrolná časť.

Len tam ísť a povedať tým ľuďom, "Hej, prichádzam sem aby som sa ku vám pridala. Viete, myslím, že vám poviem čo budem robiť. Mám tu len malú vec, o ktorej myslím, že to môžem urobiť ... to nás dá všetkých dokopy a urobí to ešte toto, to či tamto."

Ale to bolo, "Krič proti tomu," keď musíš kričať proti niečomu. No,

on musel kričať proti všetkému, čo tam bolo; kričal proti mestu, kričal proti ich práci, kričal proti ich cirkvi, kričal proti ich prorokom, kričal proti ich kazateľom, kričal proti ich kňazom. "Krič proti tomu, proti celej veci! Krič proti tomu!"

¹⁰⁴ Noe kričal proti svojmu veku. Skutočne, kričal, proti cirkvám toho veku.

Mojžiš určite kričal proti svojmu veku; proti ľuďom, kňazom a tak ďalej. On kričal po celej ceste na púšti. A na každej križovatke kričal, neprestajne kričal na ľudí.

Eliáš bol veľmi nepopulárny vo svojom čase, pretože kričal proti svojmu veku. Určite.

¹⁰⁵ Ján Krstiteľ bol veľmi nepopulárny vo svojom veku. On kričal proti svojmu veku. Povedal kráľovi, vládarovi tej krajiny; on mal, oženil sa so ženou svojho brata. Raz ráno musel kázať o manželstve a rozvode. Tak kričal proti tomu, povedal, "Nepatrí sa ti aby si ju mal." To ho stálo, že mu neskoršie odsekli hlavu ale on kričal a stál zodpovedne vo svojej službe.

Nenasadol na loď do Taršíša, nepovedal, "Dobre, súhlasím s tebou, Herodes. To je v poriadku. Keď si myslíš, že je pekná, je ti peknu ženou, tak len do toho." Och. Tie utierky, vidíte, áno, každú malú vec ... Och, to nie je na nič, len na utieranie špinavých tanierov.

¹⁰⁶ Ale, všimnite si, Ján nebol taký. On sa postavil rovno proti tomu. Povedal, "Nepatrí sa ti ju mať." Tak veru. A vystúpil proti tomu.

¹⁰⁷ Oni nikdy neutekali. Ján neutekal. Oni stáli a čelili tým faktom. Mojžiš sa snažil raz utiecť, ako Jonáš, ale Boh ho priviedol naspäť. Mnohí z nich sa snažili odísť od toho, oni začali ...

Ale, pozri sa, ak ťa Boh zavolať a ty si si istý, že Boh je v tom poslanstve, nič ťa od toho neodvráti. Jonáša to neodvrátilo. Nie veru.

¹⁰⁸ Ámos voľakedy, vykrikoval a povedal, "Lev zareval, kto by sa nebál? A Boh prehovoril, kto by neprorokoval?" Kto by neprorokoval keď vidíte Boha hovoriť a povedať, že určitá vec sa stane a tu to je?

¹⁰⁹ Keď lev reve, každý sa bojí, skutočne, ak ste niekedy počuli nejakého zarevať v džungli. Môžete počuť toto mňaučanie tu v týchto klietkach, tých krotkých levov ale mali by ste raz počuť zarevať skutočného. Drobné kamene budú padať z kopca päťsto metrov dookola. Chcem vidieť kde z tých plúc vychádza všetok ten chrapot. A zohne hlavu, naježí sa mu srst'; nepočul som nikdy nič ... Ako keď duní kanón, keď ten mocný rev sa valí z jeho plúc. Kto by sa nebál?

Hovoria, že ak niekoho niekedy zabil lev, je to bezbolestné. On ťa vystraší na smrť, prv ako príde ku tebe. Vidíte? Vy si to neuvedomujete. On vás vystraší tým mocným strašným revom a tu je v zlomku sekundy na tebe.

¹¹⁰ On povedal, "Lev zareval, kto by sa nebál? A Boh prehovoril, kto by neprorokoval?" Keď vidíte, že Boh niečo robí, poviete ... "Hoci nie som prorok ..." povedal Jonáš ... "Hoci nie som prorok, ani syn proroka. Ale Boh prehovoril, kto by neprorokoval?"

¹¹¹ Hoci nie som prorok, hoci nie som toto, to, či tamto. Keď vidím Boha ako niečo robí a vidím to tu v Slove a On to zasľúbil, kto sa môže udržať a zostať potichu? Skutočne, On to urobil.

¹¹² Ani my sa nemôžeme ukryť za vyznaniami a za všetkými týmito tu spoločenstvami a ísť dole do Taršiša. Nechcem ísť s tými spoločenstvami.

¹¹³ Ale mnohí, ako Adam, robia to isté, snažia sa urobiť nejakú náhradu pri niečom, snažia sa nájsť ako utiecť od toho a robia náhradu aby sa postavili pred Bohom. Potom čo vedel, že to je zle, uznal Pravdu, odišiel so svojou ženou a urobil presne to, čo mu Boh povedal aby nerobil. Odišiel rovno tam a urobil to, aj tak. A potom zistil že je nahý, ona aj on, obidvaja, v záhrade Eden. Otvorili sa im oči. Zistili čo je dobré a čo zlé, potom. A potom sa snažil nájsť náhradu, niečo čím by sa prikryl.

No, to je to čo robíme dnes, výhovorka, vravíme, "Dobre, hovorím ti, keby to bolo tu, alebo ak toto." Alebo, "ak, ak, ak," to je presne ... Vidíte? Ale ty sa musíš s tým porátať. Buď je to správne alebo je to zlé. A ak je to správne, tak stojme pri tom. Ak je to zlé, choďme preč od toho. To je všetko. Zoberme to, čo je ... Zistíme čo je správne. Nechcete čakať dlhšie. Zistíme teraz čo je Pravda a čo je správne a stojme pri tom. Vieme, že to je pravda.

¹¹⁴ No, zisťujeme dnes, že naši ľudia sú tak ... Zdá sa, že všetka úprimnosť z cirkví odišla.

¹¹⁵ Bývame tam v dome jednej drahej sestry, ktorá chodí do tohoto zboru. Možno, že tu dnes večer sedí. A ona to prenajíma ľuďom. A je ku nám taká milá s tým miestom, nechala nám, že môžeme mať to miesto. A tak ja by som povedal jej meno, ale ona by nechcela aby som to robil. A je ku nám taká milá, a tak ju nechceme prezradiť. Ale je to veľmi, veľmi milá žena. A v dome, tam na jedenej strane bol televízor. Máme taký malý, dvojdomček.

Mám veľkú rodinu. Hromádka mladých a my ... a viete, oni musia mať posteľ a je ich dosť. A všetko je naukladané až po strop a musíte prechádzať cez toto a cez tamto aby ste vošli a vyšli.

¹¹⁶ A potom tam mali televízor. A v tomto televízore spievali v nedeľu ráno nejaké piesne a deti sa išli poďivať. A viete, takmer by ste sa hanbili; ak by nebolo niekde skutočné Kresťanstvo, niečo, na čo môžete položiť ruku aby sa vedelo čo sa nazýva Kresťanstvo. Och, zdá sa akoby z toho vymizla všetka úprimnosť. Oni nevyzerajú ako ... Je to

strašné ako tam stoja, vyťahujú päste a šermujú jeden proti druhému, a snažia sa spievať piesne, všetko takto a hovoria žarty, aké by ani námorníci nehovorili a rozprávajú všetko možné. Viete, zdá sa že Kresťanská svätosť stratila svoje miesto.

¹¹⁷ No, idem do zboru a vidím tam pastora ako povstane a ohlasuje, že budú mať súťaž v plávaní. Idú tam všetky tie ženy v plavkách. Budú mať súťaž; tie ženy, v plávaní. A budú mať nejaký večierok a budú tam grilovať kurence a hrať švindľovačku a všetky takéto veci. Podľa mňa, to z Kresťanstva odoberá skutočnú úprimnosť; proste môžeš ísť akokoľvek.

¹¹⁸ Videl som, keď sme sem išli, videli sme ... Viete, nachádzame viac našich sestier v šortkách, tu v tejto chladnej krajine, ako tam v tej horúcej krajine. Vidíte, je to tak. Tam, kde je skutočne teplo, nie je ich tak veľa, ktoré to nosia. Ale tu, kde je zima, ich nosia. Oni si neuvedomujú, že to je diabol, ktorý to robí. Keby to malo byť pohodlnejšie, keby vám to malo pomôcť, to by bolo iné. Na mužovi, myslím, že to vyzerá nezdravo ale na muža neobraciate tak pozornosť. Ale žena, jej telo je posvätné a ona to tak musí zachovať. A keď vidíte ...

¹¹⁹ Môžete dnes vidieť ľudí. Sú dvaja duchovia. A jeden z nich je Duch Svätý; ten druhý je nesyvätý duch a niekto je ovládaný tým. A obaja sú nábožní. Áno, to je na tom to zvláštne, obaja sú nábožní. Práve tak ako bol Ezau a Jakob, obidvaja nábožní; ako bol Kain a Ábel, obidvaja nábožní; ako bol Judáš a Ježiš, obidvaja nábožní. A dnes vidíme nábožnosť na obidvoch stranách. Vidíte? To je ten istý duch. Ľudia zomierajú ale duch nezomiera. On ide rovno ďalej, obidvaja nábožní.

Jeden z nich je posadnutý Duchom Svätým, on žije takým životom, akým majú žiť a chodí zbožne a čestne. Oni nechcú z vás vytláčať každý halier, oni robia všetko tak čestne ako len môžu aby vám pomohli. A tí druhí budú ... Tak pekne ako len môžu.

A tí druhí, nachádzame, to je opak. A pritom, obidvaja tí duchovia sú nábožní, jeden je Duch Svätý a ten druhý nesyvätý duch. A ak si všimnete, to bude, hoci tvrdia že sú nábožní, budú si z vás robiť žarty a nazývať vás fanatikmi. Robia všetko čo len môžu.

¹²⁰ Ignorujú nezmeniteľné Božie Slovo, ako keby vôbec nebolo napísané.

Pozrite, môžete im povedať, "No, pozri sa sem, ak krst ..."

"Ja mám Ducha Svätého!"

"A stojíš tam s cigaretou v ruke a fajčíš?"

"Áno, ja mám Ducha Svätého! Nemyslím si, že to je zle trochu si vypiť. Nemyslím si, že to ... " Vidíte?

A všimli ste si, "Ja si nemyslím"? Ale Boh myslí inak, podľa svojho Slova. Vidíte? Oni ... oni jednoducho na to napľujú. Presne tak.

¹²¹ Práve tak ako ten malý chromý človek, ktorý tam vtedy krivajúci išiel, keď bol Dávid vyhnaný zo svojho trónu. Išiel hore na Olivový vrch, išiel a plakal pri tom, a pozeral sa naspäť. A tento človek sa tam dokrival a pľul na neho. A ten strážca povedal, "Či nechám ... tú psiu hlavu stáť na ňom, keď napľul na môjho kráľa?"

Dávid povedal, "Nechaj ho tak." Vidíte, oni na neho pľuli.

¹²² Asi po osemsto rokoch pľuli tiež na jeho Syna, na Ježiša Krista.

A dnes znovu na Neho pľujú ako keby to ani nebolo ... Neúctiví, ľahostajní, len otočia hlavu a idú preč od toho a smejú sa vám do tvári. Prečo je to tak? Sú na lodi do Taršíša. Presne tak.

Toto volanie ku Bohu, musíte kričať proti zlému, kričať proti hriechu, kričať proti veciam, ktoré sú zlé. Pamätajte, bude.

Hej, viete, tento čas. Viete, ja mám dvojhodinový rozdiel. V Tucsone je len sedem hodín desať minút a ja sa tu dostávam tak trochu mimo svojho miesta. Ó. No dobre.

¹²³ Pamätajte teraz, budeme sa musieť za to zodpovedať. Pamätajte, tí ktorí pľuli na Krista sa za to zodpovedajú.

Keď sa Dávid vrátil naspäť zo svojho vyhnanstva, keď bol utečenec a keď sa vrátil naspäť, pamätajte, tento človek padol na tvár a volal o milosť. On pľul na Dávda, keď odchádzal ale keď sa vracal naspäť bol skoro odhodlaný umyť mu nohy slzami.

A jedného dňa, tí ktorí prebodli Ježiša to budú vidieť.

A tí ktorí Ho dnes prebodávajú, to tiež uvidia. Jedného dňa sa to vráti. Pamätajte, v Zjavení 22, On chce po nás aby sme zachovávali každé Slovo, ktoré On napísal; každé Slovo.

¹²⁴ Teraz vieme, že Jeho prítomnosť je tu. Je to potvrdené. Máme to. Veríme, tento ďalší týždeň to bude pokračovať aby to bolo potvrdené medzi nami; chorí budú uzdravení a budú sa diať veľké veci.

My nechceme tú populárnu myšlienku, chceme pravdu. A nechceme uznať nič, len to čo Boh povedal, že je pravda. Ale, "Buďte si istí, že vaše hriechy vás stále nájdu." Ak nie tu, nájde vás to na súde. Niekde vás to chytí. Tak veru.

¹²⁵ Ale ak si skutočný Kresťan, opravdu povolany ako bol Jonáš, Boh už zaplatil tvoje cestovné. Vysadni každopádne z tej lodi, ktorá ide do Taršíša. Boh ťa predurčil do tohoto života. Tak veru. Ak si skutočné, povolané Božie dieťa, poď ku Kristovi. Vojdi do Jeho plnosti. Kde máš zaplatenú cestu? Do Ninive je zaplatená, nie do Taršíša. Si predurčený. Tvoja loď ... Je loď, ktorá práve teraz odchádza na svoju cestu. A tak treba urobiť len jednu vec, nasadnúť na ňu. A ak si bol ako Boh, nebudeš mať nikdy pokoj ...

¹²⁶ Ako môj malý synovec, pred nedávnom. Asi pred desiatimi rokmi, chodil z jedného miesta na druhé. Raz ráno išiel do toho zboru, do tej katolíckej cirkvi tu dole a vybral si tú, lebo niečo tu nejaký svätý otec hovoril, a niekto iný tu a niekto ďalší tam. Čo z toho všetkého? Vidíte? A teraz je stále hladný a smädný. Povedal som mu, "Tvoje miesto je tu dole pri oltári, synu."

Nedá sa z toho nijako dostať. Keď sa raz Boh pustí za tebou, môžeš sa hneď rovno vzdať a ísť. Inak nemáš šancu.

¹²⁷ Pamätajte, Boh, no, Boh bol v lodi. Boh bol v búrke. Boh bol v rybe. Všade, kdekoľvek sa otočil, Boh tam bol.

Vidíte? Boh je tam a to ťa bude stále prenasledovať. Tak prečo ešte stále čakáme? Začnime správne toto prebudenie. Poriadne! Na čo čakáte? Veríme, že príchod Pánov je blízko a On bude mať Nevestu a to je pripravené. A nechceme žiadne lode do žiadneho Taršiša. Ideme do Ninive. Ideme do Slávy. Amen. Je to tak. Ideme tam, kde nás Boh bude žehnať a to je to, čo chceme robiť.

¹²⁸ Vydať sa potom v prítomnosti Božej, so svojimi srdcami; nie tak veľmi s rukami ale s našimi srdcami pred Bohom, až nás okorení, znovu a znovu, takto, lúčami jeho slávy; a vypečie do nás jeho dobrotu a spraví, že to čo máme dozreje do skutočnosti, kde môžeme ukázať iným, že Ježiš Kristus žije. Ó! Chceme tomu veriť.

¹²⁹ A pamätajte, kde Jonáš išiel, Boh bol v lodi; Boh bol v búrke; Boh bol v rybe. On išiel a bol všade po celý čas s Jonášom, až kým nebola vykonaná Jeho dokonalá vôľa. Je to tak.

A ak sa On raz pustí za tebou, môžeš uhnúť sem a môžeš uhnúť tam ale bude to s tebou biedne, až kým neprideš naspäť a neurobiš to čo si prv začal pre Neho robiť. Rozumieš? Neodchádzaj, neutekaj z prítomnosti Božej. Postav sa k tomu tvárou v tvár. Keď veríš, že je to pravda, potom nechaj ... Keď je to pravda, je hodno pre to žiť, zomrieť pre to, čokoľvek. A ak ti On raz potvrdil, že to je pravda, potom nemôžeme od toho utekať, nikde. On bude rovno tam. Tak isto. Nemôžeš utiecť.

¹³⁰ Cez svojho ustanoveného proroka, cez toho, ktorého určil aby tam išiel a hovoril to poslanstvo. No, zdá sa, že by tam mohol poslať iného proroka, ale On určil Jonáša; a ani Eliáš by to nemohol vykonať; ani Jeremiáš; ani Mojžiš. Jonáš musel ísť do Ninive. Presne tak to malo byť. On ho poveril a povedal mu aby tam išiel. A keď On povie, "Chod tam Jonáš, chod do Ninive." nikto iný okrem Jonáša to tam nemôže ísť urobiť.

A keď tebe Boh niečo hovorí, ty to musíš urobiť, nikto iný. Rozumieš? Musíme sa ku tomu postaviť tvárou v tvár a ísť a urobiť to.

¹³¹ Veríme, že žijeme v hodine keď Boh niečo robí. Veríme, že žijeme

teraz medzi tými ľuďmi. Verím, že dnes večer kážem tomu zhromaždeniu, tým, ktorí sa tam vydali, čakajú aby dozreli. Skutočne tomu verím z celého svojho srdca. Povedal by som, že je to teraz ako to vždy bolo.

¹³² Veríme, že prišla hodina, že Ján 14/12 sa musí vyplniť. Veríme, že Malachiáš 4 sa musí vyplniť. Veríme, že Lukáš 17/30 sa musí vyplniť. Veríme tomu, všetky tieto proroctvá, ktoré On povedal, že to sa stane v tomto dni. Veríme, že oni sa musia vyplniť a veríme, že ich práve teraz vidíme vyplnené. Je to presne tak.

¹³³ Prestaňte utekať. Neodchádzajte z Jeho prítomnosti; posuňte sa len do Jeho prítomnosti. Je to tak. A ja viem čo máte túžbu robiť. Pretože som vydel vonku tie čísla na autách z Texasu a z Louisiany, a zo všade. Preto sme tu, nie aby sme utekali z Jeho prítomnosti ale aby sme utekali do Jeho prítomnosti.

Podťe naspäť, zanechajte ... /Prázdne miesto na páske./... Jonáš. Ak ste sa zamýšľali ktorou cestou máte ísť alebo čo robiť, podťe, nasadnite s nami dnes večer na loď. My ideme do Ninive aby sme kričali. Necháme tú loď, ktorá ide do Taršíša, nech si ide, ak to chcú. My máme zodpovednosť pred Bohom, to je Posolstvo, za ktoré sme zodpovední.

¹³⁴ Tak na tento budúci týždeň, toto dnes večer je len taký malý úvod, aby ste vedeli, že keď kričím, som zodpovedný za posolstvo, bratia. Vy kazatelia, ktorí tu sedíte, nie som tu preto aby som urazil vaše pocity. A vy ženy a muži, keď budem hovoriť na tému tohoto manželstva a rozvodu, chcem aby ste si dnes zapamätali. Všetko toto som povedal aby ste toto porozumeli, že som zodpovedný jedine Bohu.

A potom, znovu, som zodpovedný pred vami aby som vám povedal pravdu. A nepoviem nič iné len pravdu, pokiaľ mi Boh dá poznať čo je Pravda. Dokiaľ Pravdu nepoznám, nebudem nič o tom hovoriť. Ale verím, že Boh mi ukazuje Pravdu ohľadne Manželstva a Rozvodu, a verím, že mi dá aby som to priniesol.

¹³⁵ A ďalšie posolstvá, ktoré mám zámer tento týždeň priniesť je *Kto je tento Melchisedek? Kde sa Boh rozhodol položiť Svoje meno?* A niekoľko takých vecí, a to sú posolstvá ktoré prichádzajú, a *Pôrodné bolesti*. A niekoľko vecí, ktoré - na takú tému a o zdvorilosti muža, keď si vyberá ženu. A niekoľko vecí, tie posolstvá, ktoré chcem priniesť tento týždeň. Ale chcem aby zhromaždenie ....

¹³⁶ Kde, ak tu bude nejaký kazateľ; ja nie som tu, moji bratia ... Nechcem aby ste vy alebo niekto z vašich členov, prišli naspäť do svojho zboru a nechcem aby ste povedali, "Brat Branham povedal toto a toto."

Ja som zaviazaný voči Posolstvu, ktoré mi je dané od

Všemohúceho Boha. Keď tu stojím dnes večer a Boh vie čo je pravda, že rovno tu v tejto rieke ... Sú ľudia, možno tu sedia, keď tam ten Anjel Pánov prišiel dole a povedal mi to čo povedal, rovno tam v 1933, tu na tejto ulici Spring street. Ak ste tu cudzí, zájdite rovno dole. To je na rohu ulici Spring street, tam prídete ku rieke a tam sa to stalo. To bolo v 1933. To bolo potom asi pred 32 rokmi. Ó, to bolo pred tridsiatimi-... tridsiatimi dvomi rokmi.

A ako to On všetko priniesol. A my sme vyšli, prinášali Posolstvo a videli sme ako chorí boli uzdravení, slepí a chromí, postihnutí a zmrzačení a všetko možné. A potom sme videli aj mŕtvych, vzkriesených z mŕtvych, a vieme, že to bolo overené. Tí ľudia zomreli a znovu povstali do života a všetky takéto veci. Ak vystupuje Posolstvo, sú tam znamenia a zázraky.

¹³⁷ A vy stále vidíte tú istú starú školu myslenia s ktorou vystupujete? To neprišlo od Boha. Boh nemusí ...

Boh sa snaží obrátiť vašu pozornosť na niečo.

¹³⁸ A potom, keď Ježiš vystúpil, On začal uzdravovať chorých a robil veľké skutky a také veci. On, stále, On ... Ježiš to robil. A Mojžiš a Ježiš to robili a tí ostatní. A keď On bol tu, On to robil.

A On to robí, to isté robí dnes. Keď posielala také zhromaždenie, prebudenia a začína zhromaždenie na zemi a začína hnutie s týmito veľkými znameniami a zázrakmi. A potom vidíte, že naspäť prichádza tá istá stará škola učenia, potom je niekde niečo zle. Vystupuje niečo nové! Keď Ježiš vyšiel, potom, keď ...

¹³⁹ "To je fain rabbi." Mohol ísť za každú kazateľňu a kázať, keď uzdravoval chorých. Keď, ó, všade ho chceli.

Ale jedného dňa, keď sa posadil a povedal, "Ja a môj Otec sme jedno," brat, potom už nebol taký populárny. Keď povedal, "Ak nebudete jesť moje telo a piť moju krv, nemáte v sebe život. Ale ten, kto je moje telo a pije moju krv, má večný život; a Ja ho vzkriesim v posledný deň." Potom, už nebol potom taký populárny.

¹⁴⁰ Oni povedali, "Tento človek je upír. To je Belzebúb. Preto robil tie veci. Preto mohol predpovedať budúcnosť. Pozrel sa cez ich mysle a poznal ich myšlienky. On je veštec."

Ale čo to bolo, On bol Slovo Božie, ktoré sa manifestovalo na tú hodinu. A On bol zaviazaný. Povedal, "Ja stále robím to čo sa ľúbi môjmu Otcovi." Nech nám Boh pomôže aby sme robili to isté, aby sme robili to čo sa ľúbi Otcovi.

¹⁴¹ A dúfam, že všetci budete rozumieť. Ak nesúhlasíte so mnou ohľadne týchto posolstiev a vecí, že budete pamätať, majte aspoň toto vo vážnosti, že mám zodpovednosť a ja neidem do Taršíša. Som na ceste do Ninive a musím kričať. Nech vás Pán všetkých žehná.

Skloňme na chvíľu svoje hlavy.

¹⁴² Už je skoro pol desiatej. Nechcem vás držať ale chcem zistiť toto, ak môžem, dnes večer. Je tu niekto, kto nie je presne tam kde má byť, v Kristovi, ale chcel by si byť, túžiš byť v Ňom, zodvihol by si ruku, či povieš, "Brat Branham, modli sa za mňa"? Nech ťa Boh žehná. Pozrite sa len na tie ruky. "Ja chcem ... tu som, brat Branham aby som sa dostal bližšie k Bohu."

A ak ste zodvihli hlavu, ja tiež mám zodvihnutú ruku. Preto som tu. Ja som hladný, tak ako aj vy.

¹⁴³ Ale, ó, jedného dňa sa stala jedna najväčšia vec a viem čo mám robiť. A modlím sa aby vám Boh dal to jasné porozumenie. To je to. Ak máte v mysli otázku, niekde musí byť odpoveď, aby zodpovedala tú otázku. Modlím sa aby vám Boh dal vidieť v týchto dňoch odpoveď na tú otázku.

¹⁴⁴ Ak si chorý, nech ťa Boh uzdraví. Budeme mať službu na uzdravenie, myslím, skoro každý večer a budeme sa modliť za chorých. Budeme robiť všetko čo môžeme aby sme vám pomohli a vy robte všetko čo môžete aby ste pomohli nám. A spolu budeme pracovať a veriť, že Boh nám dá úžasné zhromaždenie.

¹⁴⁵ Bože Otče, týchto niekoľko potrhaných slov, ale oni sú teraz v tvojej ruke, Pane, boli vypovedané. Budem sa musieť s nimi stretnúť. Práve tak ako ... Tie slová nemôžu nikdy zomrieť; pôjdu okolo zeme, na zázname a jedného dňa sa s tým znovu budem musieť stretnúť. Uvedomujem si to, Pane, a hovorím to s hlbokou úprimnosťou.

¹⁴⁶ Modlím sa, drahý Bože, dnes večer, za každé jedno z týchto tvojich detí. Ó Bože, verím, že skôr ako skončí tento týždeň, oni porozumejú; že tá otázka, ktorá je dnes večer taká dôležitá v ich myšliach bude zodpovedaná. Udeľ to Pane.

¹⁴⁷ Sú tu niektorí, ktorí Ťa nepoznajú, Otče, ako Spasiteľa, alebo takí, ktorí neboli naplnení Duchom Svätým. Nech by toto bol ten večer.

¹⁴⁸ Pane, ja nikoho nemôžem naplniť Duchom Svätým, ani nikoho nemôžem spasiť. Ja im môžem len povedať to, čo si Ty povedal, "Blahoslavení, ktorí lačnejú a žíznia po spravodlivosti, lebo oni budú naplnení." A modlím sa, Bože, aby si Ty stvoril taký hlad v ich srdciach.

Mnohí, Pane, musia byť takí hladní; akoby inak prešli stovky míľ, cez ľad a všetko, v daždi cez kopce a cez púšte, aby prišli sem na takéto malé, staré miesto a sedeli tu v kúte! Potom znovu rozmýšľam, Ty si povedal, "Kde je obeť, tam sa zhromaždia orly." Sýť nás Pane, tvou Božskou Mannou. Daj naším dušiam to čo skutočne potrebujeme. Sme smädní po tebe, Otče. Sme teraz v tvojich rukách.

¹⁴⁹ Nech ten veľký Svätý Duch, ktorý prišiel dole tam vtedy na tú horu, modlím sa aby naplnil tu každé srdce Jeho dobrotou a milosťou, s

porozumením. Uvedomujeme si, Otče, že to čo potrebujeme je porozumieť. Pretože ak nevieme čo robíme, potom ako môžeme vedieť ako to robiť? Ale musíme porozumieť. Ako povedal Daniel, že "porozumel skrze písma proroka Jeremiáša." A, Otče, porozumievame skrze písma Ducha Svätého, ako nám to On bude zjavovať v tejto hodine. Daj nám Pane, túžby, ktorými túžime po Tebe. Láskavo o to prosíme, Otče, na Tvoju chválu, v mene Ježiša Krista.

¹⁵⁰ A teraz so sklonenými hlavami. Pri tom ako naša sestra hrá to, "On mi dá milosť a slávu a pôjde so mnou celou cestou." Chceme aby ste sa teraz potichu modlili a prosili Nebeského Otca aby vám dal, dnes večer, to čo potrebujete.

¹⁵¹ Drahý brat, drahá sestra, On je tak blízko pri tebe ako tvoja ruka. Verili ste mi keď som hovoril o iných veciach, verte mi, keď hovorím toto. On je tu aby ti dal čokoľvek čo potrebuješ.

¹⁵² Ó, v týchto posledných niekoľkých týždňoch som taký hladný, taký smädný, tak som túžil po vás aby som vás videl. Preto som povedal, "Billy, poďme domov."

Méda povedala, "Prečo chceš ísť naspäť tam, znovu do tej chladnej krajiny, Billy? Stále tam dostaneš bolesť v krku a všetko. Stále prídeš a si prechladnutý a zachrípnutý a sotva môžeš vraviť."

¹⁵³ Povedal som, "No, neviem." Povedal som jej ... Vidím môjho priateľa, Charliho Coxa, ako tam sedí. Povedal som, "Proste túžim počuť Charliho ako povie - Tá malá veverička sa vyšplhala tam hore na ten strom. - Proste som sa stal takým hladným počuť to." Chceme byť proste blízko pri vás.

¹⁵⁴ Viem, že môj brat Banks vážne ochorel. A videl som videnie o ňom, tu nedávno a ležal na chrbte. A viem, že nedávno bol veľmi blízko toho, že od nás odíde. Keď som sa díval na mnohých z vás ...

¹⁵⁵ Prišiel som raz večer na medzinárodné zhromaždenie Kresťanských Biznismanov. Starý "Tata" Shakarián, Démosov otec, on tam zvykol sedieť a stále čakal až kým som tam nevošiel, potom sa usmial a zakíval mi. Už tam nebol. Pominul sa.

Potom som musel ísť ku tej rodine s Tak Hovorí Pán, že ich dcéra tiež zomrie. Florence, videl som ju vo videní, videl som ju odchádzať. A viem, že odchádza. A povedal som, "Modlite sa, len sa modlite. Viete ... Prorokovi bolo raz povedané aby išiel a povedal kráľovi aby usporiadal svoj dom. A on sa modlil a On ušetril jeho život, pridal mu pätnásť rokov." Povedal som, "Modlite sa."

¹⁵⁶ Ale, pozrite, prišiel som naspäť ... Bol som nedávno tu dole v reštaurácii, jedol som. Prišiel ku mne nejaký muž, povedal, "Nie si ty Billy Branham?"

Povedal som, "Áno, som."

157 Možno, že ma nepoznal, pretože som mal toto na holom mieste na hlave. Mal som tento kúsok vlasov, aby som nezachrípol počas týchto zhromaždení.

A prišiel ku mne, povedal, "Zdalo sa mi, že ťa poznám, Billy."

"Áno." Povedal som, "Kto si?"

Povedal, "Ja som John Warman."

Opýtal som sa, "Ako sa má Zip?"

Povedal, "Billy, on už zomrel." Ó!

158 Bol som na úrade, išiel som tam zaplatiť svoje dane. Keď som tam bol, uvidela ma tam jedna pani a volala na mňa, vravela, "Vieš o tom, že Ján zomrel?" Nejaké iné meno. Asi nie Ján; Ed, alebo tak nejak. A povedal som ... Nepoznal som tú ženu. Cítil som sa v rozpakoch. A chcel som zistiť, nevedel som kto to je.

Povedala, "Pamätáš sa na tú tmavú noc, keď rieka bola rozvodnená a domi boli zaplavené, tam na Chestnut street a ty si riskoval život a vošiel si tam a zachránil si z tade jednu ženu a malé dieťa?"

Povedal som, "To si ty?"

159 Povedala, "Ja som tá pani." Ona začala kričať lebo tam mala dieťa; poznáte môj príbeh. Povedala, "Ten, ktorého som volala mojím dieťaťom je ženatý a má rodinu." Vidíte? A ona je tu stará a šedivá; a ja tiež.

160 Jedna za druhou, naša karta odchádza z regálu. A máme zhromaždenie a chýba mi tu ten a chýba tamten. V jednom z týchto dní všetci opustíme toto miesto.

Ale, brat, sestra, je miesto na zhromaždenie. Uistime sa teraz, že sme v poriadku. Či chcete? Nenechajme všetky tie naše porozumenia Boha a také veci, ísť márne. Verme.

161 Otče, oni sú v Tvojich rukách. Ja som v Tvojich rukách. Tu sme teraz len na posvätení, pred tými zhromaždeniami, ktoré začínajú zajtra večer. Pomôžeš nám, Pane? Nech by sme sa rozprávali stále o Tebe! Nech by naše srdcia i naše mysle boli obrátené na Teba a Ty si povedal, že nás zachováš v dokonalom pokoji. Tiež je to napísané v Biblii, "Nespoliehaj na svojom vlastnom porozumení." Ó, Bože, my nechceme naše porozumenie; chceme Tvoje porozumenie. Daj nám ho, Bože. A nech prebudenie vojde do našich duší až tak, že táto skupina ľudí bude ako jedno srdce, v zhode. Udeľ to, Otče. Daj nám tieto veci, keď prosíme v mene Ježiša Krista.

Až kým moja nadšená duša nenájde odpočinutie
tam za riekou
Križom, križom
sa stále budem chváliť

... Zdvihnime ruky ...

Až kým moja nadšená duša nenájde odpočinutie
tam za riekou

Ježiš, drž ma blízko kríža

Tam je vzácny zdroj

slobodne ... (áno, Pane, sloboda) ... uzdravujúci prameň.

Plynie z Golgotského zdroju

Krížom, krížom

sa stále budem chváliť

Až kým moja nadšená duša nenájde odpočinutie
tam za riekou.

¹⁶² /Brat Branham začína hmkať - Blízko kríža./

Ó, Bože! Ak niekto cíti, že by chcel prísť a kľaknúť si tu pri oltári, ak by niekto chcel prísť a povedať, "Nie som tam, kde mám byť, Pane. Chcem sa Ti znovu odovzdať. Chcem to urobiť dnes večer, Pane." Ste pozvaní, aby ste prišli. Budeme sa tu s vami modliť. /Brat Branham ďalej hmká - Blízko kríža./

Krížom, krížom

sa stále budem chváliť

Až kým moja nadšená duša nenájde odpočinutie
tam za riekou

Ježiš, drž ma blízko kríža

Tam je vzácny zdroj

Slobodný pre všetkých, uzdravujúci prameň

plynie z Golgotského vrchu

Krížom, krížom

sa stále budem chváliť

Až kým moja nadšená duša nenájde odpočinutie
tam za riekou.

¹⁶³ Modlime sa teraz, každý svojím spôsobom. Zabudnite na čas. Skloňme hlavy v Jeho prítomnosti. Táto pani tu kričí, "Milujem ťa, Ježiš!" Pamätáte sa keď ste dožili spasenie, pred mnohými rokmi, pamätáte sa aké vám to bolo milé? On je práve tak isto milý dnes. Modlime sa, každý po svojom teraz. Zasväťme sa všetci Bohu, odovzdajme sa Pánovi.

¹⁶⁴ Drahý Pane Ježišu ... /Prázdne miesto na páske./

Zdroj všetkej mojej útechy

Pre mňa je to viac ako život

Koho by som mal na zemi okrem Teba

Alebo koho na nebi okrem Teba

Drahý Bože, modlíme sa teraz aby tvoja milosť a milosrdenstvo prišlo na každého jedného z nás, Pane. Sme tu okolo oltára. Mnohí

sem nemohli prísť; Ty ich stretneš na ich miestach. Čokoľvek obetujeme, Pane, Ty si to ochotný prijať. Ak Ti obetujeme len svoj čas, Ty to prijmeš; talent, Ty to prijmeš. Ale, Pane Bože, dnes ideme ďalej ako to, obetujeme všetko čo máme. Všetko čo som, všetko čo som kedy očakával, že budem, všetko je v Tebe, Pane. Prosíme aby si toto prijal, naše modlitby, do Tvojho srdca, Pane a daj nám tú veľkú hlbinu Ducha Svätého, aby naše životy boli premenené. Lebo vidíme, že sme teraz blízko konca. Už to nemôže byť príliš dlho. A keď vidíme ako naši drahí odchádzajú, deň za dňom, mladí aj starí, vieme, že to za krátko zaklepe na dvere. A dnes večer, Pane, kým sme pri zdravých zmysloch, sedíme tu, alebo kľáčime, stojíme, v akejkolvek pozícii sme, prijmi nás, Pane Bože.

¹⁶⁵ Prijmi ma, Pane. Nie som ničím, a čokoľvek som, Pane, ak môžeš mať zo mňa nejaký úžitok, odovzdávam sa Ti.

¹⁶⁶ Prosím, drahý Bože, za každého z týchto. Títo drahí ľudia, za ktorých som kričal, keď som bol tam v horách v Arizone a teraz sú tu, kľáčia s nami okolo oltára dnes večer, modlia sa, zasväcujú Ti svoje životy. Milujeme Ťa, Otče, viac ako svoj vlastný život. Milujeme Ťa viac ako svoje rodiny. Milujeme Ťa viac ako ženu, deti, otca, matku, sestru, brata, muža, ženu. Milujeme, Ťa, Pane Ježišu. Sprav to tak skutočným v našich srdciach, Pane. Nalej do našich duší olej radosti tento týždeň, Pane. Daj nám kúpeľ, umytie v Slove, vodou Slova, porozdeľuj nám pravdu.

¹⁶⁷ Mnohí sú tu dnes večer, Pane, a prídu ďalší, ktorí majú zamiešanie ohľadne týchto tém, ktoré sú tak dôležité. Ó Bože, otvor ten zdroj v dome Božom, aby nás to očistilo. Prosím, Bože, aby si nás umyl a očistil nás v Tvojej Krvi a spravil z nás nové stvorenia. A daj nám milosť a zmocni nás aby sme priniesli Slovo Pravdy v Jej Božskom zjavení osoby Ježiša Krista.

Nech sa On zjavi pred nami, Pane. Nech On príde a uzdraví chorých, odpustí naše hriechy, naplní naše hladné srdcia dobrými správami veľkej radosti, aby sa Evanjelium zmanifestovalo v našich životoch.

Požehnaj každého pastora, každého vedúceho piesní, každého učiteľa nedeľnej školy. Požehnaj nás všetkých, spolu, Pane, lebo Ťa skutočne milujeme. A teraz sme Tvoji, Pane, v tomto posvätení. V mene Ježiša Krista, použi nás teraz podľa Tvojej vlastnej vôle.

Moja viera hľadá na Teba.

Baránok z Golgoty.

Ó, Božský Spasiteľu.

Vypočuj ma teraz keď sa modlím

Odstráň všetky moje hriechy,

Sprav aby od tohoto dňa
Som bol cele Tvoj!

Milujete to? Spievajme to znovu.

Zatiaľ čo chodím v temnom bludisku života,
A okolo mňa sa šíry žiaľ,
Ó, buď Ty mojím sprievodcom;
Rozkáž aby sa temnosť premenila na deň,
Zotri slzy žiaľu,
Nedaj mi aby som zablúdil od Teba.

Cítite sa pri tom dobre? /Zhromaždenie hovorí, "Amen."/ Koľkí
chcete spievať tie staré piesne? Ja ich milujem, či vy tiež?

Pochodujeme na Sion,
Nádherný, nádherný Sion,
Pochodujeme hore na Sion,
Do toho krásneho mesta Božieho.
Pochodujeme na Sion,
Nádherný, nádherný Sion,
Pochodujeme hore na Sion
Do toho krásneho mesta Božieho.
Podťe, ktorí milujeme Pána,
A nech poznajú, že sa radujeme,
Pridajte sa a spievate tú sladkú melódiu
Pridajte sa a spievate tú sladkú melódiu,
A zhromaždíme sa okolo Trónu,
A zhromaždíme sa okolo ...

Povstaňme teraz keď to spievame. Potraste si navzájom ruky.

Pochodujeme na Sion,

Nech ťa Boh žehná sestra! Nech ťa Boh žehná, sestra! Nech ťa
Boh žehná, brat! Nech ťa Boh žehná, sestra! /Brat Branham ďalej
pozdravuje ľudí./

To nádherné mesto Božie.

Zodvihnite ruky ku Bohu.

Pochodujeme na Sion,
Nádherný, nádherný Sion,
Pochodujeme hore na Sion
Do toho krásneho mesta Božieho.
Pochodujeme na Sion,
Nádherný, nádherný Sion,
Pochodujeme hore na Sion
Do toho krásneho mesta Božieho.

Či to nerobí na vás, že sa cítite výborne? /Zhromaždenie sa
raduje./ Ó! Zodvihnite len ruky a chváľme Ho ako vieme.

¹⁶⁸ Pane Ježišu, Ty si Ruža Sárónská, L'alia z doliny, Jasná a Ranná Hviezda, najpeknejší z desať tisícov mojej duši. Ty Prameň všetkého môjho potešenia, viac než život pre mňa! Ako Ťa milujeme! Vypočuj nás, Pane. Ako Ti ďakujeme! Ó. Ako Ťa chválime! Požehnaj týchto, náš drahý Pane a Spasiteľu! Daj nám tieto veci, Pane. Udeľ to. /Brat Branham a zhromaždenie sa ďalej modlí a chváli Boha./

Blízko kríža,
To je stále mojou slávou;
Až kým moja vytrhnutá duša
nájde odpočinok za riekou

¹⁶⁹ Nejakto, ešte, cítim, že budeme ... Niečo leží rovno pred nami. No, len pamätajte, verím, že prorokujem. Veľká radosť leží pred nami. Verím tomu. Je to tak. Mnoho smutných srdc bude ... Tie veľké tajomstvá sa stanú jasnými a ľudia, ktorí sú smutní sa budú radowať.

Blízko kríža, pri kríži,
To je stále mojou slávou;
Až kým moja vytrhnutá duša
nájde odpočinok za riekou.

¹⁷⁰ Ako Ján voľakedy, keď už bol príliš starý aby kázal, on sa len posadil a zavolať, povedali mi, z celej sily, "Dieťatká, milujte jeden druhého!" Milujte jeden druhého. Nedovoľte aby niečo vošlo medzi vás. Chráňte sa všetkého, nech je to ďaleko od vás ... Bez ohľadu na to čo to je, postavte sa zodpovedne ku tomu. Sme na ceste do Ninive. Rozumiete? Nenasadajte na loď do Taršiša, ona vás odvezie zo spoločnosti. Poďme hore rovno do prameňov Božích požehnaní. Verím, že to budeme mať. Verím nášmu Otcovi.

¹⁷¹ Cítiš sa teraz lepšie, sestra? To je dobre. Takto rád vidím rodiť sa deti, to ide cez to. /Tá sestra sa ďalej modlí a raduje sa./

Spomínam si pred rokmi, rovno na tomto mieste, koľké tisíce sa narodili do kráľovstva Božieho, rovno tu. Ako málo sme vedeli, keď sme tu stáli s osemdesiatimi centami vo vrecku aby sme postavili modlitebňu. Ó, povedal, "Ja Pán som sadil; Ja to budem polievať dňom i nocou." A On to robil. On to robil.

Nech vás Boh žehná. A teraz, keď skloníme hlavy ...

¹⁷² Zajtra večer, pamätajte, zhromaždenia budú v školskom auditóriu. A ak ... Pošleme sem niekoho aby povedal ľuďom ako sa tam dostanú, pretože budú prichádzať noví ľudia.

¹⁷³ Keď Ho milujete povedzte, "Amen." /Zhromaždenie hovorí, "Amen."/ Ó, či nie je úžasný?

¹⁷⁴ Stál som tu na brehu rieky a spieval som tú starú pieseň.

Stojím na brehu rozbúreného Jordánu.

Predstavte si, to bolo pred tridsiatimitromi rokmi, pred

tridsiatimitromi rokmi.

A vrhám túžobný pohľad,
do tej nádhernej a šťastnej zemi Kanaán,
Tam kde leží to čo mi patrí.

A mnohý, ktorých som pokrstil ten večer sú teraz tam. Oni tam vtedy stáli a boli svedkami ako tá Ranná Hviezda prišla dole z nebies, takto krúžila okolo a hlas povedal, "Ako Ján Krstiteľ bol poslaný aby priniesol, aby predišiel prvý príchod Kristov, tvoje posolstvo bude predchádzať druhý príchod." Kto by si to pomyslel? Ale každé Božie Slovo je pravda, každé Božie Slovo. Žijeme v prítomnosti veľkého Kráľa. Nech vás Boh žehná.

¹⁷⁵ Keď skloníme hlavy, poprosím brata Nevilleho, nášho drahého pastora aby sem prišiel a rozpustil nás s modlitbou. Nech ťa Boh žehná, brat Neville.

*****

* * * * *

--- Brožúra nie je na predaj ---

Text je verným opisom a prekladom zvukového záznamu.

Ponúkame biblické materiály – knihy, brožúry, CD, DVD.

Zásielky sú bezplatné.

Kontakt:

email: info@vecerne-svetlo.sk

tel.: +421(0)911 178 730

Ďalšie informácie nájdete na stránke

www.vecerne-svetlo.sk

Poznaj pravdu a pravda ťa vyslobodí

www.vecerne-svetlo.sk
Poznaj pravdu a pravda ťa vyslobodí